

Volumen Epistolarum, Qvas Romani Pontifices, Gregorius III., Stephanvs III., Zacharias I., Pavlvv I., Stephanvs IV., Adrianvs et Pseudopapa Constantinus miserunt & reges Francorvm, Carolvm Martellvm, ...

Gretser, Jacob

[München], 1613

Item exemplar Epistolæ eiusdem Papæ ad Domnum Regem Carolvm directæ, in qua continentur gratiarum actiones, pro exaltatione sanctæ Dei Ecclesiæ, & de Mißis Domini Regis, qui autumnæ tempore Romam ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65166](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65166)

leam preces. Incolumem excellentiam gratia superna
custodiat.

*Item exemplar Epistole eiusdem Papa ad
Domnum Regem Carolum directa, in qua continentur gra-
tiarum actiones, pro exaltatione sanctæ Dei Ecclesie, &
de Missis Domini Regis, qui autumnî tempo-
re Romam venire debuerunt.*

L I.

DOMNO excellentissimo filio Carolo, Regi Summ. 33.
Bar. &
Cent.
Francorum, & Langobardorum, atq; Patricio
Romanorum, Adrianus Papa. Dum in tanta
securitatis lætitia, spiritalis mater vestra, sancta DEI
Catholica & Apostolica Romana Ecclesia, consistens
exultat, ob hoc opinatissima nominis vestri memoria
in vniuerso orbe terrarum dilatata atq; laudabiliter
permanet diulgata, etiam ab Apostolica aula ob ve-
strorum veniam delictorum sedulo à nobis, & cunctis
DEI sacerdotibus, orationum vota, & sacrificiorum
hostiæ diuinæ offeruntur maiestati. Itaque præcel-
lentissime fili, recordari credimus à Deo protectam
Christianitatem vestram, nobis direxisse in responsis
per Andream, Reuerendissimum & Sanctissimum
fratrem nostrum Episcopum, quod hoc autumnî tem-
pore vestros ad nostri præsentiam studeretis dirigere
Missos, qui nobis omnia secundum vestram promif-
sionem contradere deberent: & expectantes fuimus
vsque hætenus per totum Septembrem & Octobrem
& præsentem Nouembrem mensem, ipsos vestros su-
scipere Missos, & de vestra sospitate per eos agnosce-
re; & dum minime ad nos aduenissent, direximus no-
stras Apostolicas literas vsque Papiam, ad iudices illos,
c quos

quos ibidem constituere visi estis, ut nobis significare deberent de aduentu eorundem vestrorum Missorum, qui ita nobis direxerunt in responsis: nequaquam ad nos vestros nunc esse profecturos Missos. Vnde magnum desiderium nostro imminet cordi, & interea mentis nostrae viscera, in vestro ardentius feruescunt amore; idcirco cupientes de vestra prosperitate certos laetosque effici, magnopere studuimus praesentes nostros Missos, scilicet antefatum Andream, sanctissimum fratrem nostrum Episcopum, & Pardum, Deo amabilem, dilectum filium nostrum Egumenum, ad vestra regalia transmittere vestigia, visitantes, & salutantes per eos tam praecellentissimam Christianitatem vestram, quamque excellentissimam filiam nostram, amantissimam coniugem vestram, à Deo illustratam Reginam, & dulcissimos ac nobilissimos natos vestros, praedictis quidem nostris Missis cuncta in ore subtilius posuimus, eosque diligenter informauimus, quae de singulis causis, vestrae à Deo protectae excellentiae, nostra vice, enarrare debeant, eosque benignè atque hilari vultu à vobis suscipi petimus, eorumque sermonibus, quos nostra vice protulerint, credere & aurem benignitatis vestrae adcommodare, cunctaque perficere & adimplere dignemini, quae sanctae memoriae, genitor vester, Domnus Pippinus Rex B. Petro vna vobiscum pollicitus, & postmodum tu ipse, à Deo institute magne Rex, dum ad limina Apostolorum profectuses, ea ipsa spondens confirmasti, eidemque Dei Apostolo praesentialiter, manibus tuis, eandem obtulisti promissionem. Nos enim magnam fiduciam habemus, in vestri cordis firma constantia & certi sumus omnino de benigno mentis vestrae proposito.

Vnde

Vnde & copiosum à vobis suscipere præstolamur fructum, vt, sicut cœpisti, bonum opus perficias; tuisque temporibus sancta Dei Ecclesia multò amplius exaltata permaneat; quatenus omnipotens Dominus, intercedente beato Petro, principe Apostolorum, dignam vobis remunerationem tribuat, & in cœlestibus regnis cum sanctis & electis, post huius vitæ longeuitatem perenniter exaltandos vos recipiat, per te enim, bone victoriosissime Rex, præfata sancta vniuersalis Dei Ecclesia, de inimicorū impugnationibus erepta, magno, vt dictum est, triumphat gaudio, & orthodoxa Christianorum fides, vestro præsidio in pristino venerationis statu permanet immutilata. Pro quo obnixè quæsumus, vt de vestra prosperitate nos quætoctius certos reddere iubeatis, quia vestra salus nostra est securitas, & vestra læticia nostrum esse comprobatur gaudium. Vnde firmi in vestro amore & dilectionis charitate permanentes, incessanter diuinam deprecamur clementiam, vt sua vos gratia multipliciter tueatur, tribuens præcellentia vestra, atque Excellentissimæ filia nostræ, Reginae & amantissimis natis vestris, longæuis ac prosperis temporibus regni gubernacula possidenda, vestrisq; vestigiis cunctas barbaras nationes prosternat, dilatans multipliciter terminos regni vestri, etiam & cælestis regni gaudiis vos faciat esse participes. Incolumem excellentiam vestram gratia superna custodiat.

C. 2

Em-

* Centur.
chartara
inferticiam
vocat.

* *Embolum de proteruita Leonis Archiepiscopi.*

ET hoc vestrae à Deo protectae excellentiae innotescimus, eò quòd postquam à vobis reuersus est Leo Archiepiscopus in nimiam superbiam eleuatus, nullo modo nostris praëceptionibus, sicut antea, obedire voluit, sed brachio forti vsq; hactenus in sua potestate detinere videtur, Imolam atque Bononiam dicens: quod easdem ciuitates, nullo modo B. Petro, neq; nobis concessistis; nisi tantummodo eidem Leoni Archiepiscopo. Vnde dirigentes ibidem nostrum Missum, id est, Gregorium Sacellarium, qui iudices earundem Ciuitatum ad nos deferre deberet, & Sacramenta in fide B. Petri, & nostra, atque Excellentiae vestrae à cuncto earum populo susciperet; sed nequaquam idem Archiepiscopus eundem nostrum Sacellarium illuc ire permisit; Nam & Dominicum, quem nobis in Ecclesia B. Petri tradidistis atque commendastis, comitem constituimus in quandam breuissimam ciuitatem, Gabellensem, praëceptum eiusdem Ciuitatis illi tribuentes, sed minime illum permisit ipsum actum agere, sed dirigens exercitum, vinctum eum Rauennam deduxit, & sub custodia habuit. Nam & de aliis ciuitatibus Æmiliae, id est, Fauentia, Ducatu Ferrariæ Comiado, & Foro Liuij & Foro populi Cæsna, & Bobio, seu Tribunatu decimo, nullum hominem exinde ad nos, pro suscipiendis praëceptis actionum, aduenire permisit, nam illi omnes parati erant ad nos coniungere.

De reliquis vero ciuitatibus, vtrarumque Pentapoleos ab Arimino vsque Eugubium omnes, more
soli-

solito, ad nostri aduenferunt præsentiam, & præcepta actionum de ipsis ciuitatibus à nobis susceperunt, & in nostro seruitio atque obedientia fideliter cuncti permanent, nisi solummodo ipse Archiepiscopus in sua ferocitatis superbia existit: sed petimus te coram Deo viuo, præcellentissime fili, vt nullo modo hoc tibi placeat, vt ea, quæ, sanctæ memoriæ, genitor tuus, & tu ipse B. Petro concessistis atque obtulistis, quod absit, temporibus vestris, auferantur, & Ecclesia B. Petri per malignos homines, qui iniqua immittunt, humilietur; sed magis semper per vos exaltata permaneat.

ANNOTATIO.

Propter istam rebellionem & pernicitiam meruit Leo iste collocari ab Illyrico in Catalogo testium veritatis pag. 68. Scilicet quo quis est contumacioris & inflexibilioris cervicis, eo plus gratiæ apud Illyricum reperit, & eo omni exceptione Lutherana veritatis maior testis est. Et tamen, si Leo iste reuiuisceret, Illyricum, tanquam nefarium Nouatorem, execraretur, & in malam crucem abire iuberet. Obserua autem, Illyricum ex imperitia nesciuisse, qui sint apud Adrianum Pontificem oletani Canones; non enim à loco ita nominantur, sed à vetustate, nam oletanum Adriano nihil est aliud, quam vetustum & priscum.

